

var dog i det Væsentlige rigtig. Det var og blev dog tilfældt Rigsraadet, hvortil vi i vor Afspærd i denne Sag skulde tage Hensyn; thi, dersom det ikke var Tilfældet, saa skulde han ikke have sagt, at det var foreslaaet her. at afvige fra det, som nu gjaldt med Hensyn til Fællesstatens Embedsmænd, at de nemlig havde flige Laan uden Renter, og vi skulde derfor lade være at fordrø Renter af flige Laan — jeg siger, at, naar det Princip er rigtig, at vi skulle have Renter af de Penge, der udlaaes fra Statskassen, saa er det ogsaa rigtigt, at vi følge dette Princip, uanset hvilken Anskuelse der tidligere kan have gjort sig gjældende her i Thinget, og hvilken Anskuelse der gjør sig gjældende i Rigsraadet; det var efter min Formening bedre, at vi, istedetfor af Rigsraadet at tvinges bort fra det, som vi ansee for det Rette, tvertimod gav Ministeriet en Støtte i vore rigtige Vedtagelser her ligeoverfor de Fordringer, som fra Rigsraadets Side forekommer mig at gjøres meget bestemt til Fordeel for Embedsstanden — jeg har endnu ikke glemt den Pensionslov, som kom frem i Rigsraadet, og den Tilstemning, som den da fik fra Embedsstandens Side. — Jeg troer, at Ministeriet snart vil komme til at føle sig i den Nødvendighed at maatte have en Støtte i den Henseende, og derfor bør vi gjøre ethvert Skridt, som kan støtte Ministeriet, men ikke lade os føre paa de Afveje, som den ærede Ordfører vilde tilraade os, han der ellers er en consequent Mand. Det viser sig saaledes, at jeg ingenlunde har opfattet Sagen saa forkeert, som den ærede Ordfører vilde gjøre gjældende. Nei, lad os stemme for Flecrtallets gode Grundfætning og deraf følgende Vædringsforslag, saa gjøre vi vist det, som er det Hensigtsmæssigste og Bedste, som maaffee ved andre Leiligheder kan give os en fast Fod at staae paa.

A. Sage: Det ærede Medlem forlanger Oplysning om, hvorvidt vi ere bundne eller ikke til denne Bevilling. Efter hvad der er oplyst, og efter hvad der vil være i de fleste Medlemmers Erindring, kan jeg ikke nægte, at jeg finder mig bunden til at bevilge denne Sum; jeg troer ogsaa, at det ærede Thing

paa en Maade maa være bundet, forsaavidt man nemlig vil regne Ord og Aftale for at være et Baand. Naar det ærede Medlem derimod siger, at vi jo senere kunne paalægge Rente, saa er det ganske vist; men det vilde dog være besynderligt, om man vilde give et rentefrit Laan indtil Videre, men saa begynde med at paalægge Rente, inden Pengene gaar ud. Personlig har jeg ikke sværmet for denne Bevilling, men jeg har heller ikke gjort nogen Modstand mod at yde dette Tilskud; jeg har betragtet det fra Begyndelsen af ikke som et Laan, men som en Gave; jeg har anset dette Forhold for at være det samme, som møder ved mange andre Leiligheder, som ved Ribe Havnekafe, der nys omtaltes, hvor vi tilfød en Gave og ikke et Laan; der brugte vi det rigtige Udtryk; vi gave en Sum af 35,000 Rd., mod at Byen tilfød ligesaameget eller Resten. Her er Forholdet omtrent det samme; der er samlet 13 til 14,000 Rd. ved private Bidrag; 1 privat Mand har givet 9000 Rd. og Kommunen har givet 10,000 Rd.; det er 32 til 33,000 Rd., som ere komne ind mod Statens Bidrag af 25,000 Rd. Saavidt jeg veed, mangle de, der have paataget sig at bygge denne Kirke, endnu ikke saa Ubetydeligt, og det er altsaa ikke nogen Gaalen fra vort Princip, at vi ville have Rente af vore Penge, naar vi her bevilge dette Beløb; thi det er — lad os ikke skule det — en Gave. Hvorledes skulde vi nemlig komme til at erqvere vor Fordring, dersom vi engang vilde have vore Penge tilbage igjen? Jeg troer ikke paa, at Rigsdagen vilde blive enig om at sælge Kirken, naar den engang var bleven færdig, for sin Fordring. Hvad Forslaget selv angaar, som er stillet af det ærede Medlem for Sorø (Alberti), saa er det desuden ikke tilstrækkeligt til at opnaae det Diemed, som han tilstiger; thi, naar han egentlig vilde betrygge sig for at have Renter af Pengene, saa maatte han have stillet det saaledes, at Ministeren skulde have Lov til at udlaae de 25,000 Rd. paa flikre Prioriteter i den og den Eiendom; thi hvorledes skulde han ellers bære sig ad for at faae Renten, naar Ingen betalte ham? Vil det ærede Medlem maaffee, at Ministeren skulde løbe omkring til samtlige Beboere paa Nørre-